

Közgazdasás

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM.

Ára: 30 fillér.

1961. JÚNIUS 5.

HOL A TÖBBLET? (vita)

BESZÉLGÉTES A KOLLÉGIUMRÓL

INDUL AZ ÜZEMI GYAKORLAT

AZ ELSŐ VIZSGÁK

HUMOR

KÖSZÖNTŐ

Június 4-én pedagógusainkat köszönti az egész ország. Népünk immár tízed-szer teszi le a pedagógusnap alkalmából a hála, megbecsülés és tisztelet virágait tanítóink, középiskolai tanáraink, egyetemi oktatóink katedrájára.

Megérdemlik a tiszteletet és megbecsülést. Erejüket nem kímélve végzik nehéz, fáradságos, de gyümölcsöző munkájukat. Fáradságot nem ismerve igazítják helyes irányba a még félrefelre tévedő tollakat, javítanak késő éjjelig dolgozókat, tanítják a ma és a holnap nemzedékét, közben ők maguk is tanulnak. Új utakat keresnek: hogyan lehet még többet adni többre tanítani, közelebb hozni az iskolát az élethez...

A mostani pedagógusnap különösen nagy munkában találja az ünnepeket, hiszen még sok a tennivaló az oktatási reform maradéktalan megvalósításán, folytatni kell a tananyag korszerűsítését, új, napjaink követelményeit kielégítő nevelési, oktatási módszerek kialakítását.

E napon mi is megkülönböztetett szeretettel és tisztelettel fordultunk oktatóink felé. Félretéve minden szubjektív előítéletet, vizsgák,

zárthelyiek, beszámolók „még” perceit elfeledve üdvözljük azokat, akik irányítják világnézeti, szakmai és emberi fejlődésünket.

Oktatóink eredményes munkáját elismerve a hála virágai mellé kérésünket is mellékeljük: munkálkodjanak még fáradhatatlanabban, mélyítsék el még jobban hallgatónk öntudatát, hivatásmozgatóit, megfelelően milyen intézkedéseket hozott a Művelődésügyi Minisztérium, majd ismertette, mi történt egyetemünkön az elmúlt évben a levelező és esti oktatás reformja érdekében.

Június 4-én gondolatban megszorítjuk oktatóink kezét. Nemes, felelősségteljes munkát végeznek: a marxizmus-leninizmus erejére támaszkodva embereket formálnak...

Bővül az esti tagozat – vidékieknek is több kötelező foglalkozás, házi feladat – több gyakorlat

A levelező és esti oktatásról tárgyalt hétfőn egyetemünk MSZMP végrehajtó bizottsága, László Imre elvtárs, rektorhelyettes előterjesztése alapján.

László elvtárs először arra utalt, hogy a VII. kongresszus irányelveinek megfelelően milyen intézkedéseket hozott a Művelődésügyi Minisztérium, majd ismertette, mi történt egyetemünkön az elmúlt évben a levelező és esti oktatás reformja érdekében.

A Budapesten lakó elsőéves hallgatók részére már az első félévben bevezettük a teljes esti oktatást – foglalmazza meg az előterjesztést. A munkaidő-kedvezmény háromnegyed részét szombat délelőttre vontuk össze. A második félévben már a II. és III. évfolyam is szombaton délelőtt hallgatott előadásokat.

Milyen intézkedések várhatók az új tanévre?

A budapesti hallgatók valamennyi évfolyama az esti tagozat oktatási rendjére tér át, a levelezőknek pedig az első évfolyamon szerzett tapasztalatok alapján a II., III. és IV. évfolyamon is három-

Az átszervezés eddigi eredményei

Az egyetem egyik legfontosabb célkitűzése volt megjavítani a tanulmányi fegyelmet és rendet teremteni az elmaradt vizsgák frontján. Év elején a hallgatók jó részénél ellenállást tapasztaltunk a kötelező foglalkozásokkal szemben. Befolyásolta ellenszenvüket az is, hogy korábban, mint levelezők több szabadságot élveztek, mint az estiek. A kötelező órák látogatását kedvezőtlenül befolyásolta az elmaradt vizsgák száma is. A kezdeti nehézségek áthidalása után október végétől a tanulmányi fegyelmet gyökeresen javult. Ebben jelentős szerepe volt azoknak a megbeszéléseknek is, amelyeket a hallgatókkal folytattunk. Sokat javult a hiányzási statisztika. Az első évfolyamon például még az igazolt hiányzás is ritka.

Az eredményesebb munkában közrejátszott az is, hogy komoly fordulat állt be az idén az egyetem és a munkahelyek kapcsolatában. A kötelező előadások bevezetése miatt a munkahelyek jobban ellenőrzik dolgozóik részvételét. A közvetlen munkahelyi segítségnyújtást kívánja biztosítani az egyetem azzal is, hogy részletesebb tárgyankénti vizsgaeredményeket közöl a munkahelyekkel. A karok személyesen tájékoztódnak a munkahelyeken és egyes problematikus esetekben kikérik a véleményüket. Az olyan munkahelyeken, ahonnan többen járnak egyetemre, felelősöket jelöltek ki, akik tartják a kapcsolatot az egyetemmel. Általában a munkaidő-kedvezmény kiadásával nincs baj, a törvényeket, rendelkezéseket betartják. Néhány helyen azonban előfordul, hogy a munkatársak olyan légkört teremtettek a tanulók „kiváltságos” szabadságaira hivatkozva, hogy azok már-már a tanulás félbehagyásának gondolatával foglalkoztak.

Jelentősen javult a vizsgafegyelm is. Az általános közgazdasági kar szaktanszékeinél a vizsgákról való távolmaradás 10 százalék volt.

Sokkal nehezebb megoldani a vidéken lakók segítségét, akikkel meglehetősen laza kapcsolat alakult ki. Az elmúlt félévben fokozatos intézkedések történtek, hogy a vidéki levelező hallgatókat is közelebb hozzuk az egyetemhez, fokozottabb támogatást nyújtunk részére a tanulásban. Ezért az I., II. és III. évesek részére kötelező foglalkozásokat írtunk elő félévenként három alkalommal. Egyes tárgyakból, matematikából és könyvviteltől házi feladat kidolgozására köteleztük a hallgatókat. A feladatok kijavítása a levelező konzultáció szerepét tölti be és igen hasznos. Ezért az egyetemi tanács más tanszékek esetében is követelményként jelölte meg a házi feladatok íratását.

szor kétnapos foglalkozásokat tartunk.

Konzultációs központ felállítását az egyetem nem tartja szükségesnek, mert igen szétszórta élnek a hallgatók.

Az elsőévesek a vizsgák 19 százalékát nem tették le, szemben a tavalyi 41 százalékos teljesítménnyel. A tanulmányi átlagokon még nem látszik meg eléggé a fegyel-

mezettebb munka, mivel igen sokan az első félév szorgalmi idejét elmaradt vizsgák rendezésére fordították. Az átszervezés következtében ugyanis az elmaradt és bukkant vizsgákat 1960. november végéig le kellett tenniük a hallgatóknak.

A tanszékek munkáját érintve különösen a matematikai tanszék áldozatos munkáját említi az előterjesztés, és jó eredményként könyveli el a levelező dékányhelyettesek beállítását.

Az előterjesztést követő vitában merült fel az az igény, vizsgálják felül, hogyan legcélszerűbb kitölteni a kötelező időt, és tartanak minél több gyakorlatot a levelezők – estiek részére, ragaszkodjanak a több írásos beszámolóhoz, adjanak minél több útmutatót „pótgjegyzeteket”, s válasszák külön a délelőtti és levelezők szombati politikai gazdaságtan előadását, hiszen más a levelezők igénye.

A vitás, megoldatlan kérdések között akadt olyan is, amely helyileg nem megoldható, ezért a vb. úgy határozott, hogy javaslattal fordul az illetékeshez:

Kéri a SZOT-ot, nevelőmunkával hasson oda, hogy a munkahelyeken a tanulókat segítő légkör alakuljon ki és a törvényben biztosított munkaidő kedvezmény miatt ne kerülhessenek hátrányosabb helyzetbe.

Kitüntetések, ünnepség a pedagógusnap alkalmából

A pedagógusnap alkalmából a Művelődésügyi Miniszter a felsőoktatás kiváló dolgozója

címmel tüntette ki

dr. Háy Lászlót,

egyetemünk rektorát,

Dr. Wilczek Jenő,

tanszékvezető elvtársat és

Bikics István

dékán elvtársat. Kormányki-tüntetésben

Falusné, dr. Szikra Katalin

a közgazdaságtudományok kandidátusa részesült.

Kitüntetésük alkalmából szeretettel köszöntjük oktatóinkat, s további sikeres munkát kívánunk!

★

A pedagógusnap ünnepségeit pénteken 11 órakor tartottuk meg egyetemünkön. Ünnepi beszédet Szép Jenő a matematikai tanszék vezetője mondott, az ifjúság nevében Báger Gusztáv negyedéves köszöntötte nevelőinket.

Virágcsokorral

Keresték fel a kiszekes a tanszékeket a pedagógusnap alkalmából. Képiükön Bognár József elvtársat köszönti a Kereskedelmi Kar két hallgatója

A KISZ VB fogadása

A KISZ VB fogadást adott a négy éven át jó munkát végzett hallgatók részére, amelyen László Imre rektorhelyettes elvtárs meleg hangon búcsúzott a negyedévesektől. A foga-

dás kellemes, baráti légkörében visszaemlékeztek a hallgatók a nagy vitákra, az elmúlt évek kisebb-nagyobb nehézségeire, s arról beszélgettek, ki hová szeretné menni dolgozni.

Csoportátlag 4,13

Ilyen eredménnyel vizsgázott a II. évfolyam agrár-pénzügy szak mezőgazdasági géptanból, s méghozzá utóvizsga nélkül.

Nagyon szép, értékelendő eredmény, bizonyítja, hogy a szak hallgatói komolyan vették a tárgyat, tudatában annak, hogy közgazdasági szak tudásuk mellett, a mezőgazdasággal kapcsolatos más tárgyak elsajátítására is szükség van, ha eredményesen akarják megállni helyüket, megfelelő mértékben kívánják elősegíteni a mezőgazdaság fejlődését.

Az eredményt kétségkívül elősegítette a szak három, különböző gépgyártó üzemekben (Vörös Csillag Traktorgyár, Budapesti Mezőgazdasági Gépgyár, EMAG) történt látogatása is, ahol a hallgatók közvetlenül megismerkedhettek, mind a gépekkel, mind a gépgyártó folyamattal, melyet kiváló szakemberek ismertettek.

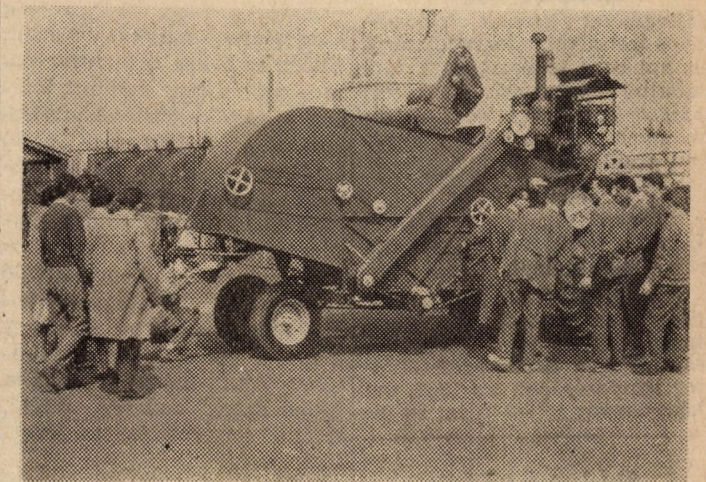
Legutóbb az EMAG-ba látogatott el a csoport, Boltizár Pál gépészmérnök vezetésével, aki egyben a géptant adta le a hallgatóknak. Itt a gabonakombájn-gyártás folyamatával ismerkedtek meg a hallgatók. Emellett a gyári dolgozók és mérnökök egyéb érdeklődésüket is igyekeztek kielégíteni. Így megtudták a hallgatók, hogy a legtöbb kombájn exportra készül, s olyan nagyok a külföldi megrendelések, hogy jó részét vissza kell utasítani. (Különösen sokat exportálunk Csehszlovákiába és Brazíliába.)

A technológiai tanszék által szervezett gyárlátogatások nemcsak ennél, de

szinte minden más csoportnál sikert arattak, mert nemcsak élményt jelentettek a hallgatóknak, de bizonyos mértékig elősegítették a gyakorlati élet-

tel kapcsolatos problémáik megoldását, s ugyanakkor jobb eredmények elérését is.

Sz. E.

Ez a kombájn útrakész Brazíliába

Egy kis eszmecsere a látogatás után...

Indul a nyári üzemi gyakorlat

Egy hete kezdődött meg az igazi vizsgaidőszak, de a harmadévesek már kététhetes vizsgáznak, hogy hosszabb legyen a nyári szünidejük és ebből több jusson az üzemi gyakorlatra. Ebben az évben ugyanis

öthetes lesz az üzemi gyakorlat,

egy héttel tovább tart, mint tavaly.

Hogyan hasznáják fel a megnövekedett időt, milyen munkahelyeken dolgoznak, milyen témával foglalkoznak a hallgatók a gyakorlat során? Ezekre a kérdésekre szeretnénk választ a gyakorlatot vezető tanszékelnél.

A munkahelyek kiválasztása, a hallgatók beosztása már megtörtént. Valamennyi tanszékén törekedtek, hogy a hallgatókat lehetőleg kívánásuknak megfelelően küldjék az egyes munkahelyekre, és hasznosítsák a tanszék és egyes vállalatok között az elmúlt évek során kialakult jó kapcsolatokat. A számviteli tanszék két csoportjának a tanári „B” és a számviteli szak hallgatóinak fele a Csepeli Vasmű vállalataihoz megy,

ahova már négy éve küld a tanszék hallgatókat

üzemi gyakorlatra. A pénzügy tanszéknek az a terve, hogy az egymást követő években ugyanazt a témát dolgoztatja fel a hallgatókkal meghatározott vállalatoknál — ahol a korábbi években is végeztek üzemi gyakorlatot, így mód nyílik a dolgozatok összehasonlítására, a dolgozatok tanulságainak felhasználására. Ha egy vállalathoz több hallgató kerül, lehetséges, hogy egy nagyobb témát együtt dolgozzanak ki. Így például a Laboratóriumi Felkészítés Gyárában az ipar szakosok négy fős csoportja speciális számviteli kódolási témával foglalkozik majd. Az elméleti szakosok (egy vállalatnál ketten-hárman lesznek) feloszthatják egymás között a témát, így ugyanannak a kérdésnek főbb részeit más-más ember dolgozza fel.

A társadalmi ösztöndíjak annál az intézménynél folytatják az üzemi gyakorlatot, ahonnan az ösztöndíjat kapják. Legtöbbször megoldható, hogy a vidéki hallgatók lakóhelyükre, vagy annak közelébe mehessenek gyakorlatra. A belkereskedelmi tanszék például lehetővé tette, hogy minden hallgató megjelölje azt az intézményt, amelyen a gyakorlatát folytatni kívánja. A jelentkezésekkel azonban mégis baj volt.

A KÖZÉRT-hez alig akartak menni,

majdnem mindenki iparcikk kereskedelmi vállalathoz ragaszkodott. Helytelen ez, hiszen a belkereskedelmi forgalom egyharmada élelmiszerrekből bonyolódik le. A kereskedelemnek ezen a nagy területén is szükség van szakképzett vezetőkre, és ezt a belkereskedelműk elhelyezésénél figyelembe is vesszük. Helyes tehát, ha már most megismerkednek az élelmiszerkereskedelem gyakorlatával, hiszen jó néhányan ezeknél a vállalatoknál fognak dolgozni.

A témák megjelölése,

a témajavaslatok kidolgozása megtörtént. Általában jellemző, hogy a kijelölt témák már eddig megtanult anyag gyakorlati alkalmazását kívánják meg, a munkahely konkrét körülményei között.

A témamegadás módja tanszékenként különbözik. Az ipargazdaságtan tanszék például három szempontot adott meg, és minden hallgató ezek szerint dolgozza fel a vállalatnál látottakat. A politikai gazdaságtan tanszék két ipari és egy mezőgazdasági témát adott a tervezettség tárgyköréből. A külkereskedelmi tanszék két témát kínál választhatóan. A számviteli tanszék csoportjai hét témát kaptak, amelyek az ez évben tanult könyvviteli elemzés alkalmazását állítják feladatul. A Belkereskedelmi tanszék a balatoni idegenforgalommal, a motelek rentabilitásával foglalkoznak. A pénzügyesek

szintén az idei anyag körébe tartozó nyereségrészesedés, műszaki fejlesztés, beruházás pénzügyi vonatkozásait dolgozzák fel.

A témák kiosztása az elmúlt egy-két héten történt meg, ezzel együtt megkapták a hallgatók az első útmutatókat is nyári munkájukhoz. A politikai gazdaságtan tanszék azonban már korábban kiadta a témákat, így a hallgatók már a vizsgaidőszak előtt hozzáfoghattak a feladattal kapcsolatos irodalom feldolgozásához.

Külön meg kell említeni, hogy a második évfolyam agrár szak négyhetes üzemi gyakorlata során

a mezőgazdasági önköltségszámítás

tudományos feldolgozásához gyűjt adatokat, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium dolgoz fel. A számviteli tanszék 14 ezer forintot kapott az FM-től a gyakorlat megszervezésére. Enélkül az összeg nélkül nem volna megvalósítható ez a tanulmányi és gazdasági szempontból fontos munka, mert az egyetem saját erejéből nem tudja támogatni a másodévesek üzemi gyakorlatát.

A jó időbeosztás

előfeltétele a dolgozat siker-

rének. Ezért helyes, ha a környezet megismerése után hozzáfognak a szükséges anyag összegyűjtéséhez és még ott a gyakorlat ideje alatt elkészítik legalább a dolgozat nyersszövegét, hogy megvitathassák azt, az üzemi instruktorokkal, esetleg a munkahely más szakembereivel is. A számviteli tanszéken kialakult az a gyakorlat, hogy a dolgozat elkészítését az üzemi gyakorlat befejezésére kérik, hiszen hacsak közvetlenül a szeptemberi beadási határidő előtt fognak hozzá a dolgozat megírásához, az élményanyag és közvetlen tapasztalat nagy része ekkorra már elvész.

A meghosszabbodott gyakorlati idő alatt

lehetőség van arra, hogy a hallgatók jobban megismerjék a termelés technológiai részét is.) A számviteli tanszék meg is kívánja, hogy részletebben írjanak róla a dolgozatban.) Az iparszakosoknak vizsgálni kell a vállalatoknál a normarendezés hatását az időfelhasználásra.

A gyakorlat idejét jól felhasználva, a hallgatók elmélyíthetik elméleti tudásukat, s a vállalatoknál szerzett gyakorlati ismereteket megkönnyítik a további tanulást.

Goldperger István

Búcsú a negyedévesektől

Képek a banketról

Szülők, rokonok, barátok és alsóbb években körében tettek pontot szombaton életük egyik igen jelentős szakaszára a negyedéveseink. Elszállt a négy év, s most kicsit megilletődve hallgatják László Imre elvtárs, Bedő Gyula elvtárs búcsúztató szavait. Többben arra gondolnak, ezután jönnek a nagy feladatok, az Élet — amelyben, mint tréfásan mondogatják, „nincs utóvissza”. A hibákat, a pontatlan munkát nem lehet

egyszerűen kijavítani. Erre gondolt Marcell Jenő is, amikor a többiek nevében búcsúzott, megfogadva, hogy magukkal viszik munkájukba mindazt a tudást, eszmét, amit itt magukévá tettek, s hűen, becsülettel szolgálnak tevékenységükkel a népeknek.

A búcsúztatót vacsora, műsor, tánc követte az érzelgős, helyett mindenki igyekezett vidáman befejezni egyetemi pályafutását.

Kedves egészségükre!

AZ ELSŐ VIZSGÁK...

Május huszonkilencedike, hétfő.

Az egyetem folyosóin és lépcsőin mindenütt sötétruhás vizsgázók, és levizsgázottak, fiúk és lányok láthatók, kezükben az elmaradhatatlan fekete könyvecske. Ez az első nap, amikor az összes évfolyam — a negyedévesek kivételével — vizsgázik már, s mindenfajta oktatás szünetel. A sötétruhás tömeg arra vall, sok hallgató élt azzal a lehetőséggel, hogy már a vizsgaidőszak elején túl legyen egy — esetleg két — vizsgán, hogy így a hátrahagyottak számára több idő jusson.

Elsőnek a statisztikai tanszékét kerestük fel, ahol már javában folyt a másodéves hallgatók általános statisztika vizsgálója. Érdeklődésünkre Köves Pál elvtárs válaszolt:

— A ma reggeli trásbeli vizsgadolgozatok meglepően jól sikerültek — különösen, ha a zárthelyi dolgozatok eredményeivel vetjük össze őket. Összesen huszonketten írtak, ebből egy elégtelen, 20-an viszont már a kitzűzött határidő előtt beadták dolgozataikat — egyesek háromnegyed órával hamarabb. Ezt azért látom fontosnak kiemelni, mivel voltak — s bizonyára még vannak is — bizonyos kétségek afelől, vajon a kétórás dolgozatírási idő elégséges-e a feladatok megoldására? A tények azt mutatják, hogy bővebben elég az idő; a tanszék a példák elkészítésekor számításba vette a példák megoldásához szükséges időmennyiséget és úgy állította össze a feladatokat.

— A mai jó eredményekből lehet-e valamilyen következtetést levonni az évfolyam felkészültségéről?

— A ma vizsgázó „sokaság” még csekélyszámú, s így elégtelen ilyen következtetések levonására. Figyelembe kell venni, hogy tapasztalat szerint a jobb felkészültségű hallgatók hozzájárulnak általában vizsgáikat, s így lehetséges, hogy az eredmények a későbbiek folyamán nem lesznek ilyen jók. Mindenesetre a felkészülés biztató.

Közben megérkeztek Köves elvtárs szövegei is, s már javában dolgozzák ki tételeiket. Elsőnek Nepomucky Gizella, a belker 113-as csoportból kezdti a felelést. A statisztikai sorok és táblákról fel-lel folyamatosan, bár néha

pontatlanul. Köves elvtárs kiegészítő kérdést ad „Mit jelent az, ha a tábla egy adata helyén pontot látunk?” Hiányzik egy létező adat — hangzik a kisse izgatott válasz. „S ha vízszintes vonalat?” Sajnos, a vizsgázó erre már nem tud hirtelenében válaszolni (A helyes válasz: a megfelelő rovatban nem szerepel semmiféle adat!) A dolgozat háromnegyedes, a második tételnél az elméleti szabály konkrét alkalmazása megy döcögve. Elhangzik az érdemjegyet eldöntő kérdés: „Mit jelent a hatványkitevős regressziós görbe „b” paramétere? A válasz kielégítő, az indexbe kerül a négyes osztályzat. A következő vizsgázó Kőcsé Jolán, szintén belkereskedelmi szakos. Nagyon szép, értelmes és folyamatos a felelete, sajnos azonban a dolgozatban túl általánosak a szöveges válaszok, s ő is nehezebben tudja a konkrét példákra alkalmazni az egyébként jól megtanult elméleti tételeket. Így az ő érdemjegye is csak négyes, sajnos — bár minőségileg jobb négyes — teszi hozzá Köves elvtárs.

A politikai gazdaságtan tanszékén

Mátyás Antal elvtárs harmadéveseket vizsgázta elmélet-történetből. Sarkadi Károly külkereskedelmi szakos az osztálykóláról beszél. Nehéz a kérdés, de jól válaszolt. Újabb kérdés: Lenin a járadék kérdésében mennyiben fejleszette tovább a marxizmust; mivel vitakozott? Majd: Ismertesse a csökkenő földhozadék „törvényét” és cáfolja meg! Ez utóbbi nem tökéletes ugyan, de a „jó” így is biztosítva van.

Gáspár Pál, majd Diénes Judit kerül ezután sorra. Szintén külkereskedelmi szakosok. Gáspár Keynes-ről beszél, világosan és értelmesen. Mátyás elvtársnak tetszik a válasz — még néhány kérdés és bekerül indexébe az első jeles, melyet ebben a vizsgaidőszakban elmélet-történetből adtak. Rövidesen követi a második is — a Diénes Judité. Még az előzőnél is szebben felel a monopólium polgári elméletéről, majd Bernsteinről. Válaszai precízek, hibátlanok, de nem is kell sokat beszélnie. Mátyás elvtárs átéli a vázlatát, és beírja az ilyen vizsgák esetén

egyedül lehetséges jegyet — az ötöt.

— Mindig jó eredményt mutatnak az elmélet-történeti vizsgák? — kérdezzük Mátyás elvtárstól, elsősorban a múlt félévi vizsgaeredményekre célozva. — Sajnos, a mostani első eredmények — melyek lényegében hasonlóak a most vizsgázók által félévkor elértéhez — még nem tükrözik az évfolyam átlagos felkészülését, mivel eleinte elsősorban olyan hallgatók vizsgáznak, akik év közben is többet foglalkoznak az anyaggal, s szeretik az elmélet-történetet. Milyen jó lenne, ha feleslegessé válna ez a „megszorítás”: „csak azok”, akik év közben is tanulnak és érdeklődnek az anyag iránt.”

(Olyan lehetetlen lenne megvalósítani elsősorban a kollégiumokban a rendszeres évközi tanulást?)

Kis csoport vár az egyik terem előtt.

Elsőévesek vizsgáznak oroszból,

Tóth Gábor elvtársnál. Eppen jókor (?) nyitok be, ugyanis Tóth elvtárstól megtudom, hogy puskázáson kapta rajta az egyik vizsgázót.

Fordítással kezdődik a szigorított felelet. A Rákóczi szabadságharcról olvas és fordít a szokottnál is idegesebb hallgató. Persze, ez érthető. Segélykérő pillantásokat vet mindenfelé — sajnos, a riportert nem súghat. A gyenge fordításhoz képest aránylag jól tudja a nyelvtani tételt, és a kifejezéseket, bár itt is előbukkan a hiányos és főleg mechanikus tudás. Az egyes nyelvtani formákat képtelen megfelelően alkalmazni.

A dolgozat 1/2-ed (sok alapvető nyelvtani hibával), de a szóbelivel együtt elégségest kap.

— Az eddigi eredmények erősen közepesek — mondja Tóth elvtárs. — A csoport különböző szakos hallgatókból áll, többségük technikumban végzett, de vannak közöttük régebben végzett gimnazisták is. Négy-öt ember más csoportban is megállná a helyét, de a többiek nagyon gyengék. A szóbeli általában jobb az írásbelinél. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, nagyon nehéz lesz a másodikos szakszövegek fordítása.

Becky—Vétes

Közgazdász-szemmel otthon

A mezőgazdaság szocialista átalakítása elsőrendű kérdés hazánkban. Az átalakítás lényegében befejeződött, a megszilárdítás az elkövetkező idők feladata. Ez nem kis anyagi és politikai erőfeszítést követel.

Arról szeretnék írni, hogyan látom a konkrét tények alapján falunkba, a Somogy megyei Bedegkén működő termelőszövetkezet gazdasági és politikai megerősödésének lehetőségeit, a közös gazdaság jövőjét.

1958—59 telén alakult meg az egész falu lakosságát egyesítő termelőszövetkezet. A szervezés viszonylag kisebb nehézségekkel járt. Annál nagyobb akadályokkal kellett megbirkozni a már megalakult tsnéknek. Nem voltak a kezdetekben megfelelően közös gazdasági épületek; a volt nagy gazdák épületeit használták fel, ami nem jelentett jó megoldást.

A közös állatállomány kialakítását elősegítette az 1960. év nyarán állami támogatással történt istálló és sertésöl építése. 1959-ről 1960-ra a tehénállomány 1,27-szeresére, a sertésállomány 4,3-szeresére nőtt.

A természetlagok az első gazdasági évben átmenetileg visszaestek. Ennek az volt az oka, hogy kisméretű és egyenlőtlen termőerejű parcellákból kellett létrehozni az egységes nagyüzemi táblákat. 1960-ban jelentős mértékben emelkedtek az átlagok. Így őszi árpából 4 q-ról 14,5 q-ra, cukorrépából 60 q-ról 123 q-ra.

A számok tehát mind az állattenyésztés, mind a növénytermesztés terén határozott fejlődési irányt mutatnak, amely olyan következtetés levonására ad lehetőséget, hogy a termelőszövetkezet rendelkezik az előrehaladáshoz szükséges alapokkal.

A munkaegység értékének

alakulása még plasztikusabban mutatja a gazdálkodás eredményességének fokozódását. Amíg 1959-ben a munkaegység 26 Ft-ot ért el, 1960-ban már 31,23 forintot osztottak a tagoknak munkaegységként, természetesen a pénz és terményjövödelmet egybevetve.

A közösségi szellem kialakítását és a közös gazdálkodáshoz való viszonyt már nem lehet ilyen pontos, határozott adatokkal jellemezni. Ami viszont látható, hogy még nem kielégítő a tagok viszonya a közös gazdasághoz. Még nem mindenki érez felelősséget a közösség iránt. Természetesen szubjektív okokból, régi magántulajdonosi szabadságának korlátozását látja a közös gazdaság egységes vezetésében. Gyakran bizalmatlankodnak a vezetőséggel szemben. Egyesek

nehezen tudják elviselni, hogy nekik megmondják, mit és hogyan dolgozzanak. Nem látják még világosan, hogy a közös gazdaság érdeke az egységes vezetést követelik meg.

Remélhető azonban, hogy a jó közösségi szellem is ki fog alakulni, természetesen ehhez idő kell.

Az elért gazdasági eredmények és a munkafegyelm javulása is ebbe az irányba mutatnak. A munka jövödelmezősége, az érdekelttség a termelésben és a jó közösségi szellem egymástól elválaszthatatlanok és kölcsönösen elősegítik egymást.

Az alap, az anyagi érdekelttség, a jövödelmezőség növekedése éppen azt mutatja, hogy a termelőszövetkezet fejlődésének lehetőségei biztosítottak.

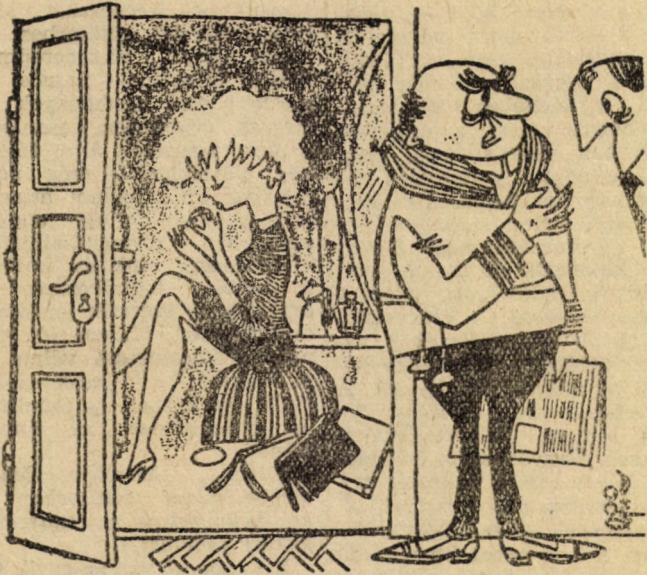
Matus János

Csomagom érkezett

Jó ez a kis „hazai”. Jó étvágyú társaim körében gyorsan el is fogyott.

NAÍV PAPA ÉS A HIDROGÉN

— Szegény kislányom egészen beleöszült a tanulásba!

SZEGÉNY!

— Borzasztó, mennyit kell tanulnia!

HINDU MINTÁRA

MAKACS EMBER

— Csak még egy mentőkérdést professzor úr!...

A „Közgáz” diákja

Jóféle, sokszavú legény volt, kintottja sok nehéz tantárgynak, a Közgázra járt és nekivágott az évvégi híres vizsgáknak.

Álmában jelesek csapatja megülte százszor az indexét, de alig kezdett el szalmázní, a vizsgáztatók leintették.

Ezerszer gondolt csodaszépet, gondolt jelesre, kitünőre, s minden más táján a világnak, az is lett volna öbelőle.

De, ha a szigorú tanárra, s a napsütötte Gellértra nézett, elfeledte rögtön a tételt, (s pár perc múlva) káromkodott, vagy füttyörészett.

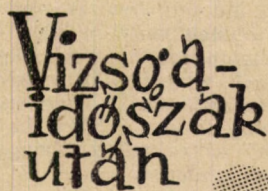
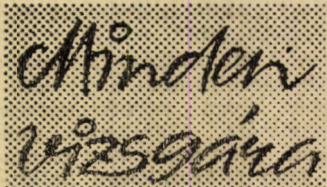
T. Gy.

Vizsgai filmbíradó

A III. emeleti folyosó
A szigorú vizsgáztató
Az utóvizsgáig
A vizsga napja
Nem tudok semmit
Kirúgtak...
Minden vizsga előtt
Az első vizsga
Az osztályzat
Csak átcusszunk...
A vizsga
Vizsgára megyek
Nyugodt hely
Tömeges kirúgás
Negyedik utóvizsga
Együtt vizsgázunk

Halálkanyar
Dúvad
Egy évig tartó út
Borús reggel
Felismerés
Kiadórándulás
Lámpaláz
Próbaút
Ítélet
Vágyakozás
Sorsok állomása
Veszélyes út
Ember a holdon
Orkán
A búcsú
Négyen az árban

E HETI AJÁNLATUNK:

BELLOID pihenjen nálunk

A KIS RAVASZ

— Bocsánat professzor úr, kaphatnék egy autogramot?...

Kollégiumot avattunk a napokban. Most, az ünnepesség után, megkérdeztük Genzwein Ferenc igazgatót, mit tettek eddig, és mi is az a kollégium?

— Nehéz megfogalmazni! Sokkal könnyebb azt kifejezni, mi nem a kollégium — feleli és pár mondattal megemlíti, hogy sokan kaszányát, mások pedig teljes szabadjára engedést értettek régebben a kollégium kifejezés alatt. — Ma már ezen túljutottunk. A kollégiumon fejlett közösséget értünk, fejlett önkormányzattal, ahol nemcsak a diákbizottság törődik az otlakók életével, hanem minden egyes tag beleolvad, szükség esetén beleszól a másik életébe. A fejlett közösség az eddiginél is kevesebb adminisztratív intézkedést követel az igazgatótól és a diákbizottságtól.

— Részolgtalt-e a kollégiumban mint az egész eddig?

— A kollégiumban rendszeres munka folyik. Amit az egyetemen elkezdtek az oktatók, itt folytatódik. Célunk, kiegészíteni az egyetem oktató-nevelőmunkáját, hogy ez mennyire sikerült, kiderülhet a kollégiumi munka egyes területeinek vizsgálatából. — A közös politikai, ideológiai nevelés elsősorban a kollégiumi napok és a szobaközösségek keretében történik. Minden kedden este kollégiumi napot tartunk, ezen belül félévenként 6 — 7 központi rendezvényt. Bár a megjelenés önkéntes, elég látogatottak ezek az előadások. Nagy érdeklődés kísérte Dobozy Imre, Urbán Ernő, Major Tamás látogatását, s ugyancsak sokan megjelentek Horváth Imréné elvtársnő, a budapesti pártbizottság munkatársának külpolitikai tájékoztatóján.

— Büszkén említette meg azt a nagy értékű társadalmi munkát — 23 ezer forintos — amelyet a kollégisták végeztek. Ebből vették a televíziót, s egyik társukat is ebből segítették — fejezte be a tájékoztatót Genzwein elvtárs.

Politikai, ideológiai fejlődés, közösségi szellem, társadalmi munka, eredményesebb tanulás — mind olyan tényezők, eredmények, amelyeket látva az emberben, önként felvetődik a válasz: a Veres Pálné utcai kollégium megérdemli az elismerést, jó úton halad. A nevelési tényezőknél kívül viszont nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy néhány probléma erősen befolyásolhatja az ott lakók életmódját; igen zsúfoltak a szobák, nincs elég tanulohelyiség, főleg a vizsgaidőszakban s nagyon kevés a mosdó. Bizony jó lenne a korszerű kollégiumi eszméhez, valamivel korszerűbb diákokthoz is!

B. K.

Kollégiumi mozaikok Makarenko utca

Csoportvezetők nemrégén megbeszéltek a lakó-csoportok ügyes-bajos dolgát. Dicsőretet kaptak azok a csoportok, akik e félévi munkatervüket már teljesítették. Volt ebben a tervben: szobadíszítés, kirándulás, közös színházlátogatás és más egyéb, ami elősegítette a közösséget egységes megmozdulásra. Persze, hibák is akadnak: még mindig vannak 8-kor kelők, és egyes szobákban még mindig nagy a lármá, pedig egyre inkább a vizsgákra való felkészülés kerül előtérbe. A problémák megvitatása után azzal váltak el a csoportvezetők, hogy mindent megtesznek a sikeres vizsgákért. Azt hiszem, ez a legfontosabb feladatuk...

Horváth Ferenc érdekes művész nagysikerű előadást tartott diákokthozunkban. Bevezetőben Dr. Barczán Endre elvtárs méltatta a nyelv jelentőségét, fejlődését és a magyar nyelv szépségét nagy költőink műveiben. „Izes, szép szavakat fog tolmácsolni Horváth Ferenc” — mondotta. Az előadó művész Petőfi „Előszó” prózájával kezdte majd egy könnyed csokor következett. Költők egymáshoz írt verseit szavaltva egyéni stílusban, tele dinamikával, igaz átéléssel. József Attila: Ady emlékezete című versét külön kiemelték: egyszerű, élvezetes volt. Emelte az est ünnepi hangulatát és a változatosságot is szolgálta, hogy a Filharmonia két kiváló ösztöndíjasa zeneszámokat adott elő.

Az ünneplőbe öltözött negyedéveseket búcsúztatta szombaton délután — a diákokthoz még ittmaradó hallgatói nevében — a diákbizottság. A rövid búcsúztató után negyedéveseink még együtt maradtak és elbeszélgettünk. Ki az államvizsgáról, ki a munkahelyről.

Nem volt nagy formákkal teli ünnep, de a baráti hangulat mindent pótol. A negyedévesek búcsúztatását a diákokthozunkban hagyománygyá szerétnénk fejleszteni.

Nagy Aladár

KÖZGAZDASZ

a' Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja.
Cím: IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186-850/138 m.
Szerkesztő: Bögre Katalin
Kiadója: Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában
Megjelenik 2 hetenkint

1960. május 19-én New Yorkba egy jelszavas távirat érkezett Buenos Airesből. Ez a néhány szó adta tudtúl, hogy elfogták Eichmann, a náci tömeggyilkost — mondotta a kollégiumban tartott előadásán Dr. Lévy Jenő elvtárs, az Eichmann-ügy magyarországi specialistája. Eichmann pályafutásának főbb állomásai kerültek a ve-